

Isusu Kristu, koji je uskrsnuo od mrtvih da bi po Njegovoj milosti jednom bili proslavljeni, tijelo, duša i duh moj na Njegovu slavu, od koga i po kome i u kome je sve milost i slava i moje naravno dobro. Ovdje sam također molio, da se sva ljudska tjelesa i duše, koje su tako prostrane posude, mogu napuniti od Boga danim milostima; i to proisticanjem iz one najviše posude, koja je Kristovo čovječanstvo koje obuhvata toliku puninu Božanstva...»

I tako se u »Memoriale« bl. Petra Fabera redaju misli, osjećaji i utjehe kojima ga je obilno napajala sveta liturgija. On je živio od Mise do Mise, od časoslova do časoslova. Na svojim brojnim apostolskim putovanjima po Njemačkoj, Italiji, Španiji i Portugalu pomoću svete liturgije uspio je sačuvati duh sabrnosti i veze s Bogom. Sveta ga je liturgija obuzela, produhovila i posvetila, učinila milim i privlačivim za tolike duše koje je osvojio za Krista.

Iz preobilja svoje milosti Gospod nudi u prvom redu svećeniku preko svete liturgije najbolji dio. Blago svećeniku koji svaki dan u Sv. Misi i časoslovu crpi to blago. Bl. Petar Faber bio je takav svećenik. Zato je njegov lik i njegov »Memoriale« spada i te kako u okvir suvremenog liturgijskog obnovljenog gibanja.

O. JOSIP ANTOLOVIĆ D. I.

VIJESTI

Pastoralno liturgijska pitanja na koncilu. Koliko je poznato slijedeći II vatikanski koncil imat će izrazito pastoralni karakter. Iz onoga što je objavljeno znade se da će se među ostalim raspravljati o ovim pastoralno liturgijskim pitanjima: katehetska pouka, službenik potvrde i dob potvrđenika, ispovjedna jurisdikcija, problemi vjenčanja, liturgijski jezik, sudjelovanje vjernika u liturgiji, prilagođivanje liturgije pučkim običajima, pastoralni odgoj svećeničkih kandidata, uloga vjernika u Crkvi, obnova nižih redova i đakonata. Centralna komisija je raspravljala o obnovi đakonata 17. siječnja o. g. Zaključci tog raspravljanja nisu objavljeni (Schweizerische Kirchenzeitung 1962, 19, 240).

Odgovori SZO. U vezi s nekim nejasnim mjestima u Kodeksu rubrika postavio je Ordinarij biskupije Seckau (Austrija) nekoliko pitanja SZO. Evo nekih aktuelnih odgovora na postavljena pitanja: Ako Misa slijedi iza teoforične procesije izostavljaju se pristupne molitve. Kod dijeljenja svetih redova na tihoj Misi biskup ne čita perikope koje čitaju novozaređeni lektori, subđakoni i đakoni. Ne izostavlja se zadnje Evandjelje na Misi koja nije u crnu ako iza nje slijedi odriješanje niti na Misi iza koje slijedi euharistijski blagoslov. Uspomena sv. Anastazije na drugoj božićnoj Misi spada među povlaštene. Nedjeljna Misa koja se govori preko sedmice ne isključuje uspomenu Gospodnjih misterija. U nedjelje II reda dozvoljena je prigodna Misa Gospodnjih misterija II reda. Ovim zadnjim odgovorom konačno je riješeno pitanje da je u nedjelje II reda dozvoljena Misa Krista Velikog Svećenika o čemu je u »Službi Božjoj« dva puta bilo govora (1, 4, 31—32; 6, 34—35).

Živi jezik u sirskom obredu. Konferencija biskupa sirsko-malabarskog obreda, koja je nedavno održana u Ernakulu pod predsjedništvom nadbiskupa Parekattila pozabavila se pitanjem liturgijskog jezika i donijela zaključak da se mjesto dosadašnjeg mrtvog jezika u sirsko-malabarskom obredu uvede živi jezik (Schweizerische Kirchenzeitung 1962, 20, 256).

Nove prigodne Mise. SZO nedavno je odobrio nekoliko novih prigodnih Misa: za dan zavjetovanja redovnika, za dan zavjetovanja redovnica, da se isprose crkvena zvanja, da se sačuvaju crkvena zvanja i da se isprose i goje redovnička zvanja (Ephemerides liturgicae 1962, II, 167—177).

Novo izdanje Rimskog pontifikala. Prigodom nedavnog izdanja drugog dijela Rimskog pontifikala SZO ga je proglasio »tipičnim i ispravljenim«. Iz toga se može zaključiti da se dosadašnja izdanja ne smiju upotrebljavati (Ephemerides liturgicae 1962, II, 182).

Rad Tajništva za sjedinjenje kršćana. Predsjednik ovog tajništva kardinal A. Bea dao je u zadnje vrijeme nekoliko izjava o predkoncilskom i poslijekoncilskom radu Tajništva na usklađivanju odnosa među različitim kršćanskim konfesijama. On je suradniku jednog amsterdamskog katoličkog tjednika rekao da će se na koncilu raspravljati »o pitanju točna položaja rastavljene valjano krštene braće u otajstvenom tijelu Kristovu, o pitanju vjerske slobode koja je s mnogih gledišta vrlo važna za dobre uzajamne odnose kršćanskih skupina i vrlo praktičnom pitanju mješovitih brakova«. Prigodom svog nedavnog boravka u Njemačkoj gdje je posjetio mnoge biskupije, sveučilišta i druge ustanove (među ostalima i berlinskog i evanđeličkog biskupa Dra O. Dibeliusa) izjavio je: »Kršćanstvo još nije zrelo za unionistički koncil. No makar da se od ovog koncila ne može očekivati ostvarenje jedinstva svih kršćana, koncil može u duhu istine i ljubavi mnogo doprinijeti tom jedinstvu«. Kardinal je spomenuo mnoge konkretne činjenice koje vode k jedinstvu: teološki razgovori među stručnjacima različitih konfesija, zajednički rad u pitanjima prirodnog reda i javnog života, zajednička briga za obitelj, školu, postradale, nerazvijene zemlje i sl. (Feuerreiter 1962, 9, 2).

Uspostava odnosa između Rima i Carigrada. Veliki referendar carigradskog patrijarhata govorio je o uspostavi odnosa između Rima i Carigrada kakovi su bili prije pada Carigrada g. 1453. Takovi odnosi nazivali su se imenom »intercommunio« (Schweizerische Kirchenzeitung 1962, 20, 256).

Pravoslavni bogoslovi traže disciplinske reforme. Atenski bogoslovi nedavno su izjavili da traže mnoge reforme po ugledu na zapad. Među ostalim ukidanje obaveze da se mora nositi brada, duga kosa, kamilavka i talar (Schweizerische Kirchenzeitung 1962, 20, 256).

Evangelički zastupnik kod Tajništva za jedinstvo. Kao što je već prije anglikanska crkva odredila stalnog predstavnika kod Tajništva za sjedinjenje kršćana tako je nedavno kao predstavnik evangeličke crkve kod tog Tajništva imenovan prof. Edmond Schlink iz Heidelberga. On je od vijeća evangelističkih crkava u Njemačkoj postavljen da izbliza promatra sve što se odnosi na koncilске pripreme posebno u vezi s nastojanjem oko crkvenog jedinstva (Glaube und Leben 1962, 11, 183).

Jedinstvena kanonizacija. Za vrijeme nacističkog terora u Lübecku tri katolička kapelana J. Prassek, H. Lange, E. Müller zajedno s protestantskim pastorom K. Stellebrinkom oprli su se Hitlerovoj odredbi da se svima koji nisu arijevskeg porijekla moraju zakratiti sredstva vjerske utjehe. Zbog toga su bili osuđeni na smrt i 10. studenoga 1943. bila im je u Hamburgu odsječena glava. Na njihovu uspomenu posvećena je lijepa kriptna ispod župske crkve u Lübecku. Njemački katolici žele da Sveta Stolica proglasi svecima svu četvoricu koji su se zajednički borili i umrli za istu stvar (Tko se želi o ovom potanje informirati može kod Uredništva »Službe Božje« dobiti na uvid knjigu »Wo seine Zeugen sterben ist sein Reich«).

Kardinali đakoni posvećeni za biskupe. U svom govoru prigodom konzistorija u ožujku o. g. rekao je sv. Otac da će sve kardinale koji nisu biskupi (12 kardinala đakona nije dosada imalo biskupsko dostojanstvo) zarediti za biskupe. To je i učinio na Veliki četvrtak u bazilici sv. Ivana Lateranskog. Tako sada prvi put u povijesti Crkve nema nijednog kardinala koji ne bi bio ujedno i biskup (Feurreiter 1962, 9, 3).

Obnovljeni obred krštenja odraslih. SZO izdao je 16. travnja o. g. opći dekret kojim se uvodi obnovljeni obred krštenja odraslih. Prema tom dekretu krštenje odraslih vrši se u sedam vremenskih razmaka. Katekumeni će se tako po sedam stupanja uzdignuti do kršćanskog dostojanstva. Ovaj novi obred će sigurno mnogo doprinijeti buđenju kršćanske svijesti (AAS 1962, 310—338).

Izložba pravoslavne srednjovjekovne umjetnosti. Tko ovog ljeta prođe preko Zadra, ne će se pokajati ako se zaustavi i u sv. Donata pogleda vrlo bogatu izložbu srednjovjekovnih fresaka iz naših pravoslavnih samostana. Veliko je to blago biblične, liturgijske, umjetničke a i ekleziološke vrijednosti. Dosta je spomenuti da je Dr Đ. Gračanin u svojoj najnovijoj knjizi »Crkva Kristova« donio jednu od tih slika: sv. Petar s ključevima oko vrata i s crkvom u naručju (o. M. K.).

U slijedećem broju donijet ćemo opsežni dopis Dra D. Kniewalda u kojem naš najveći učenjak na području liturgijske znanosti iznosi problematiku u vezi s našim listom i liturgijskom obnovom kod nas. Napominjemo da veleučeni zastupa isto mišljenje kao i mi u pogledu izbora tekstova za sudjelovanje vjeronauka u sv. Misi i u pogledu liturjskog jezika.